

[Hem](#) > ... > [Domstolsförfaranden](#) > [Tvistemål](#) > [Delgivning Av Rättsliga Handlingar](#) > [Italy](#)

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Delgivning av rättsliga handlingar

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning av handlingar" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av handlingar är ett kodifierat förfarande genom vilket kunskap ges till en fysisk eller juridisk person om en juridisk handling för de ändamål som fastställs i lag.

Delgivning (*notificazione*) utförs i allmänhet av exekutionstjänstemannen på begäran av en av parterna eller den rättsliga myndigheten, men kan också utföras av en advokat.

Om den handling som ska delges är en elektronisk handling och adressaten inte har någon bestyrkt e-postadress ska exekutionstjänstemannen delge handlingen i tryckt form, som han eller hon förklarar överensstämma med originalet, och bevara den elektroniska handlingen under de följande två åren. På begäran skickar exekutionstjänstemannen även den handling som delgetts på elektronisk väg till den e-postadress som angetts av delgivningsmottagaren eller av dennes ombud eller överlämnar en kopia av den handling som delgetts dessa personer mot betalning av relevanta avgifter på ett icke-skrivbart datamedium (artikel 137 i civilprocesslagen) (*Codice di Procedura Civile*).

Enkel delgivning (*comunicazione*) utförs av domstolsregistratorn (*cancelliere*) i fall där han/hon måste delge parterna och andra personer rättegångshandlingar (artikel 136 i civilprocesslagen).

Delgivning av handlingar innebär särskilt att handlingar i sin helhet översänds till en eller flera förutbestämda mottagare vars allmänna syfte är att göra deras innehåll känt genom att till adressaten överlämna en kopia av originalet med de medel och av de personer som fastställts av lagstiftaren som intygar denna verksamhet, den metod som använts och dess resultat genom en förklaring med ett sekretessbelagt bevisvärde.

En strukturerad uppsättning regler för att styra processen och resultatet av delgivningsförfarandet är kopplad till att sådan verksamhet har särskilda rättsliga effekter. Om rätt form av delgivning har iakttagits i enlighet med vad lagstiftaren avser ska den ovedersägliga presumtionen om att adressaten har kännedom om handlingen, oberoende av faktisk kännedom om handlingen som, om den inte delges, inte har samma verkan som den sistnämnda, utom i de fall då syftet med handlingen har uppnåtts.

Av rättssäkerhetsskäl är delgivning därför ett nödvändigt och tillräckligt villkor för att den ska vara effektiv, vilket närmare bestämt är juridisk kunskap (*legale conoscenza*) för mottagaren om den handling som delges.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Delgivning avser i allmänhet handlingar för vilka juridisk kunskap söks i syfte att skapa särskilda rättsliga verkningar. Delgivning ska ske för utövandet av vissa rättigheter (t.ex. återkallande av fullmakt, överlåtelse av en fordran, formell underrättelse om uppfyllande) eller inledande eller fortsättning av rättsliga förfaranden (t.ex. stämning i ordinarie förfaranden, invändningsförfaranden eller överklagandeförfaranden) eller

verkställighetsförfaranden.

Inom ramen för förordning (EU) 2020/1784 avser formell delgivning alla handlingar, oavsett om de är rättsliga eller utomrättsliga, som rör mål och ärenden av civil eller kommersiell natur och som är avsedda att ge rättslig verkan åt den juridiska kunskapen om handlingen.

Handlingar med skattemässigt, tullmässigt eller administrativt innehåll eller som rör statens ansvar för handlingar eller försummelser som utförs under myndighetsutövande omfattas inte av förordningens tillämpningsområde.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Delgivning utförs

- genom exekutionstjänstemän (*ufficiale giudiziario*), som agerar i enlighet med reglerna för territoriell behörighet (artiklarna 106 och 107 i presidentdekret (*Decreto del Presidente della Repubblica*) nr 1229 av den 15 december 1959); vad gäller tillämpningen av artikel 3 i förordning (EU) 2020/1784 är endast exekutionstjänstemän behöriga att översända och ta emot handlingar för delgivning i eller från en annan medlemsstat,
- genom en advokat som har lämplig fullmakt och tillstånd från advokatsamfundet (*Ordine*) som de är registrerade hos, som får utföra delgivningen med post, i enlighet med lag nr 890 av den 20 november 1982 eller genom bestyrkt e-post (artikel 149a i civilprocesslagen). Den rättsliga myndigheten eller lagen kan dock kräva att delgivningen ska utföras personligen av exekutionstjänstemannen.

4 Adressförfrågningar

4.1 Försöker den tillfrågade myndigheten i medlemsstaten på eget initiativ ta reda på var den person som ska delges handlingarna befinner sig om den adress som anges inte stämmer? Se även anmälan enligt artikel 7.2 c i förordningen om delgivning av handlingar

Den mottagande myndigheten för Italien vidarebefordrar begäran om delgivning till den exekutionstjänstemannen som är behörig för det geografiska området i fråga.

Om adressaten inte finns på den adress som den begärande parten har angett vidtar exekutionstjänstemannen följande åtgärder:

- För fysiska personer Ställer frågor till dem som bor på den angivna adressen eller deras grannar eller erhåller information på det lokala folkbokföringskontoret (*Anagrafe del Comune*) (om födelseort och födelsedatum anges på handlingen).
- För juridiska personer Exekutionstjänstemannen återlämnar handlingarna till den begärande parten så att han eller hon kan begära delgivning till adressatens juridiska ombud. I så fall måste namnet på det juridiska ombudet och hans eller hennes bostadsadress anges i handlingen (artikel 145 i civilprocesslagen).

Enligt artikel 33.1 jämförd med artikel 7 i förordning (EU) 2020/1784 ska följande noteras.

Om adressen till den person till vilken rättegångshandlingen eller den andra handlingen ska delges inte är känd i Italien kommer Italien att bistå med att fastställa adressen genom att vid appellationsdomstolen i Rom (*Corte di Appello di Roma*) ange UNEP som den myndighet till vilken de avsändande organen får rikta framställningar om fastställande av adressen till den person som handlingen ska delges till. De italienska myndigheterna gör inga adressförfrågningar på eget initiativ till folkbokföringsregister eller andra databaser i de fall då den adress som anges i framställningen om delgivning inte stämmer.

Kontaktuppgifterna till UNEP:s kontor vid appellationsdomstolen i Rom är följande:

Viale Giulio Cesare 52, 00192 Roma

Tfn +39 06328367058-7059

E-post: attiesteri.unep.ca.roma@giustizia.it

Bestyrkt e-post: attiesteri.unep.roma@giustiziacert.it

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Adressen ska tillhandhållas av det begärande organet eller den begärande parten, som är tvungen att skaffa fram adressen från de handlingar som finns att tillgå.

För eventuella sökningar måste en åtskillnad göras mellan fysiska och juridiska personer.

Fysiska personers adress kan begäras från respektive lokala befolkningsregisterkontor, med början från kontoret i den kommun där de senast var bosatta, som vanligtvis svarar på motiverade skriftliga förfrågningar från parterna eller deras advokater, och som anger om det finns en avgift (i Rom för närvarande 0,26 euro för varje intyg) eller något annat som krävs (i allmänhet ett stämplat kuvert med sökandens svarsadress).

På senare tid har advokater som är registrerade i advokatsamfundet kunnat få intyg om folkbokföring direkt från ANPR-portalerna (det gemensamma nationella folkbokföringsregistret (*Anagrafe Nazionale Unica*) som förvaltas av inrikesministeriet). Intygen kommer att utfärdas efter det att advokaten har bekräftat att de används för ändamål som rör utförandet av deras uppdrag och kommer att vara befriade från stämpelskatt.

När det gäller juridiska personer och företag finns den relevanta informationen tillgänglig i registret över företag, som är offentligt och förvaltas av de provinsiella handelskamrarna (*Camera di Commercio*). Registret kan konsulteras via portalen registroimprese.it. En avgift ska betalas för detta (cirka 7,00 euro). Alternativt finns det yrkesorganisationer och webbleverantörer som tillhandahåller den önskade informationen till prenumeranter.

4.3 Vilken typ av hjälp med adressförfrågningar från andra medlemsstater tillhandahåller medlemsstatens myndigheter enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar? Se även anmälan enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar

Begäran om fastställande av fysiska personers adress ska endast skickas till UNEP i Rom, som kallas den behöriga myndigheten, med hjälp av formulär B (*modulo B*), där adressatens födelseort och födelsedatum anges (punkt 3.3.3).

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 7)?

Delgivning utförs

- genom exekutionstjänstemannen, i enlighet med exakta regler för territoriell behörighet (artiklarna 106 och 107 i presidentdekret nr 1229 av den 15 december 1959), vilken är det enda ombud som är behörigt enligt artikel 3.1 och 3.2 i förordning (EG) nr 1784/2007 för översändande och mottagande av handlingar för delgivning mellan medlemsstaterna,
- genom en advokat med lämplig fullmakt och tillstånd från styrelsen i det advokatsamfund som de är registrerade i, vilken har rätt att ta emot handlingar för delgivning från utländska sökande enligt artikel 20.1 i förordningen,
- i Italien, i enlighet med lag nr 890 av den 20 november 1982 eller genom bestyrkt e-post (artikel 149a i civilprocesslagen). Den rättsliga myndigheten eller lagen får dock kräva att delgivningen ska utföras personligen av exekutionstjänstemannen.

När det gäller alternativa metoder, observera följande:

Direkt delgivning

Delgivning får också ske på adressatens vanliga vistelseort (*abituale dimora*), på hans eller hennes kontor, där

han eller hon bedriver kommersiell verksamhet, är tillfälligt bosatt eller har fastställt den huvudsakliga platsen för sina affärer och intressen (*sede principale dei suoi affari ed interessi*) i den mening som avses i artikel 43 i civillagen.

Om adressaten inte påträffas på dessa platser får kopian i ett förseglat kuvert överlämnas till en familjemedlem eller till en person som är anställd i adressatens hem eller vid dennes kontor och som inte är under 14 år, uppenbart olämplig eller part i förfarandet.

Kopian, fortfarande i sitt förseglade kuvert, får även lämnas till byggnadens portvakt eller till en granne som måste skriva på mottagningsbeviset. I så fall ska adressaten underrättas om överlämnandet genom rekommenderat brev utan mottagningsbevis (artikel 139 i civilprocesslagen).

Om adressaten vanligtvis bor ombord på ett handelsfartyg får handlingen lämnas till fartygets befälhavare.

Enligt artikel 146 i civilprocesslagen ska delgivning med aktiv militär personal, när detta inte är möjligt personligen, ske genom överlämnande till åklagarmyndigheten, som vidarebefordrar handlingen till chefen för den enhet som mottagaren tillhör.

Om det inte är möjligt att överlämna handlingen på det sätt som beskrivs, på grund av att adressaten är frånvarande vidden aktuella tidpunkten och eventuella andra personer som hade kunnat ta emot handlingen är frånvarande eller vägrar att göra det, får exekutionstjänstemannen gå vidare i enlighet med artikel 140 i civilprocesslagen och deponera en kopia av handlingen i ett förseglat kuvert i stadshuset i den kommun där delgivningen ska äga rum.

Delgivning genom posttjänst

Postarbetaren måste försöka leverera kuvertet personligen till adressaten. Om adressaten är frånvarande ska kuvertet, på den plats som anges på kuvertet, levereras till en familjemedlem som bor med honom eller henne, även tillfälligt, eller i deras tjänst, förutsatt att han eller hon inte uppenbart lider av psykisk sjukdom eller är yngre än 14 år. I avsaknad av sådana personer får kuvertet överlämnas till portvakten.

Den person som tar emot det registrerade brevet undertecknar mottagningsbeviset och leveransregistret i det för detta avsedda utrymme och anger sitt förhållande till adressaten.

Formell delgivning om man inte känner till adressatens bostadsadress, tillfälliga vistelseort eller verksamhets- och intressecentrum

Adressaten måste sökas med hjälp av gängse noggrannhet och i god tro. Om adressaten inte kan hittas utförs delgivningen emellertid genom att en kopia deponeras i stadshuset på adressatens senaste vistelseort eller, om vistelseorten är okänd, i stadshuset på hans eller hennes födelseort. Om denna också är okänd eller befinner sig utomlands överlämnas handlingen till åklagarmyndigheten (artikel 143 i civilprocesslagen).

Delgivningsmetoder som domstolen förordnat

På begäran eller på eget initiativ, under särskilda omständigheter eller av brådskande skäl, får domstolen besluta om andra delgivningsmetoder än de kodifierade förfarandena. Dessa metoder kan väljas fritt men de måste skydda adressatens privatliv och rätten till försvar (artikel 151 i civilprocesslagen).

Ett typiskt exempel är att sända ett kuvert med ilbud för att garantera väldigt snabb leverans. Andra system är nu föråldrade.

Delgivning genom offentlig kungörelse

På begäran av en av parterna, och efter att ha inhämtat ett yttrande från åklagarmyndigheten, får domstolen bemyndiga denna form av delgivning om det finns många adressater eller om det är svårt att identifiera samtliga adressater.

En kopia av handlingen deponeras i stadshuset i den kommun där den domstol som prövar målet är belägen och ett utdrag ur handlingen offentliggörs i det officiella kungörelseorganet (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*). Domstolen får även förordna att utdraget ska offentliggöras i dagstidningarna med störst upplagor eller

använda andra publiceringsmetoder (artikel 150 i civilprocesslagen).

Exekutionstjänstemannenska delge handlingen direkt om adressen ligger i den kommun där exekutionstjänstemannen har sitt säte och per post om adressen ligger utanför den kommunen (artikel 107 i presidentdekret nr 1229/1959) såvida inte den begärande parten eller myndigheten uttryckligen begär direkt delgivning.

Direkt delgivning: Detta innebär en leverans av en bestyrkt kopia av originalet (artikel 137 i civilprocesslagen) som ska verkställas mellan kl. 07.00 och kl. 21.00 en veckodag (artikel 147 i civilprocesslagen). Exekutionstjänstemannen delger personligen adressaten kopian, helst i adressatens hem för att skydda adressatens personliga integritet, men annars på valfri plats inom det geografiska område där exekutionstjänstemannen har territoriell behörighet.

Om en fysisk eller juridisk person har uppgett en delgivningsadress på en annan persons eller på kontorens ort ska delgivning ske till den person som är behörig att ta emot delgivningen på den ort som anges i delgivningsadressen. Leveransen behandlas som direkt leverans till mottagaren (artikel 141 i civilprocesslagen).

Undantag från denna regel görs för meddelanden om vräkning (*citazioni per convalida di sfratto*), verkställighetsbeslut (*titoli esecutivi*) och betalningsförelägganden (*precetti di pagamento*) som inte kan delges på en vald delgivningsadress.

Statliga förvaltningar har en delgivningsadress vid det statliga rättsverket (*Avvocatura di Stato*).

Genom att skicka kopian via posten i enlighet med artikel 149 i civilprocesslagen och lag nr 890 av den 20 november 1982 placeras handlingen i ett särskilt kuvert för rekommenderad post, tillsammans med ett mottagningsbevis. Båda är gröna och i ett standardformat som gör att de kan spåras.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Ja, elektronisk delgivning är tillåten i civilrättsliga förfaranden.

Italien har, som ordinarie förfarande för delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar på privaträttens område, föreskrivit att handlingen ska skickas direkt till en adressat som har en bestyrkt e-postadress, oavsett adressatens rättsliga eller yrkesmässiga ställning.

Olika parter måste offentliggöra sin bestyrkta e-postadress (*posta elettronica certificata* (PEC)) i relevanta register. Jurister, juridiska personer, företag och offentliga organ.

Enligt artikel 149a i civilprocesslagen ska den begärande partens exekutionstjänsteman eller advokat skicka en digital kopia av den handling som undertecknats genom digital signatur till adressatens bestyrkta e-postadress som finns förtecknad i allmänna kataloger eller på annat sätt är tillgänglig för de offentliga myndigheterna.

Delgivning anses ha utförts från och med den tidpunkt då tjänsteleverantören gör den elektroniska handlingen tillgänglig i adressatens e-postinkorg.

Eftersom användningen av ett operativt överföringsmedel är begränsad till det nationella territoriet och fastställs i förfarandet för direkt överföring av handlingen från sökanden till adressaten, gäller för närvarande inte delgivning via bestyrkt e-post i samband med den gränsöverskridande dokumenttjänsten. När det gäller andra möjliga former av elektronisk överföring av handlingen (fax, e-post) är de specifika eftersom dessa inte fastställs av lagstiftaren som det ordinarie delgivningssättet för handlingen, och enligt artikel 151 i civilprocesslagen krävs

uttryckligt tillstånd från den domstol vars rättsverkan, begränsad till det nationella rättssystemet, är tveksam i fråga om handlingar med en gränsöverskridande dimension varigenom rättsliga förhållanden med verkan utanför det nationella territoriet endast kan regleras inom ramen för och på grundval av särskilda bestämmelser som är reglerande till sin natur eller som fastställs i avtal eller fördrag.

6.1 Vilken typ av elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen om delgivning av handlingar finns tillgänglig i medlemsstaten när delgivning ska ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat?

Centralmyndigheten för gränsöverskridande delgivning (*Autorità Centrale per le notifiche transfrontaliere*) har ingen kännedom om användningen av denna delgivningsmetod som, eftersom den är direkt, kan utföras personligen av parterna i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.1 och förordning nr 910/2014.

6.2 Har medlemsstaten i enlighet med artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar angett ytterligare villkor som krävs för att den ska godta elektronisk delgivning per e-post enligt artikel 19.1 b i samma förordning? Se även anmälan enligt artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar

Inga just nu.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivnings sätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

När det gäller direkt delgivning får dokumentet också levereras på adressatens vanliga vistelseort, på hans eller hennes kontor, där han eller hon bedriver kommersiell verksamhet, där han eller hon är tillfälligt bosatt eller om han eller hon har fastställt den huvudsakliga platsen för sina affärer och intressen i den mening som avses i artikel 43 i civillagen.

Om adressaten inte påträffas på dessa platser får kopian i ett förseglat kuvert lämnas till en familjemedlem eller till en person som är anställd i hans eller hennes hem eller på hans eller hennes kontor och som inte är under 14 år, uppenbart olämplig eller inte har något direkt intresse i förfarandet som det delgivna dokumentet avser eller ett motstridigt intresse när det gäller adressaten.

I avsaknad av sådana personer får kopian av handlingen överlämnas till portvakten och, om det inte finns någon portvakt, till en granne som godtar att den levereras, i båda fallen i ett förseglat kuvert. Portvakten eller grannen måste underteckna handlingen och adressaten måste underrättas om att leveransen har ägt rum genom rekommenderat brev utan mottagningsbevis (artikel 139 i civilprocesslagen).

Om adressaten vanligtvis bor ombord på ett handelsfartyg får handlingen lämnas till fartygets befälhavare.

Enligt artikel 146 i civilprocesslagen ska leverans till aktiv militär personal, när detta inte är möjligt personligen, göras till åklagarmyndigheten, som skickar den till chefen för den kår som mottagaren tillhör.

Om någon av de personer som kan ta emot handlingen inte kan hittas eller vägrar att ta emot en kopia av handlingen, ska exekutionstjänstemannen enligt artikel 140 i civilprocesslagen deponera en kopia av handlingen i ett förseglat kuvert i kommunens stadshus där delgivning ska ske, meddela att handlingen har deponerats vid adressatens dörr och informera honom eller henne genom rekommenderat brev med mottagningsbevis.

Delgivning genom posttjänst: Postarbetaren måste försöka leverera kuvertet personligen till adressaten. Om adressaten är frånvarande får kuvertet, på den plats som anges på kuvertet, levereras till en familjemedlem som bor med honom eller henne, även tillfälligt, eller är i hans eller hennes tjänst, förutsatt att han eller hon inte uppenbart lider av psykisk sjukdom eller är yngre än 14 år. I avsaknad av sådana personer får kuvertet överlämnas till portvakten.

Den person som tar emot det registrerade brevet undertecknar mottagningsbeviset och leveransregistret i det för detta avsedda utrymme och anger sitt förhållande till adressaten.

Formell delgivning om man inte känner till adressatens bostadsadress, tillfälliga vistelseort eller verksamhets- och intressecentrum

Adressaten måste sökas med hjälp av gängse noggrannhet och i god tro. Om adressaten inte kan hittas utförs delgivningen emellertid genom att en kopia deponeras i stadshuset på adressatens senaste vistelseort eller, om vistelseorten är okänd, i stadshuset på hans eller hennes födelseort. Om denna också är okänd eller befinner sig utomlands överlämnas handlingen till åklagarmyndigheten (artikel 143 i civilprocesslagen).

Delgivningsmetoder som domstolen förordnat

På begäran eller på eget initiativ, under särskilda omständigheter eller av brådskande skäl, får domstolen besluta om andra delgivningsmetoder än de kodifierade förfarandena. Dessa metoder kan väljas fritt men de måste skydda adressatens privatliv och rätten till försvar (artikel 151 i civilprocesslagen).

Ett typiskt exempel är att sända ett kuvert med ilbud för att garantera väldigt snabb leverans.

Delgivning genom offentlig kungörelse

På begäran av en av parterna, och efter att ha inhämtat ett yttrande från åklagarmyndigheten, får domstolen bemyndiga denna form av delgivning om det finns många adressater eller om det är svårt att identifiera samtliga adressater.

En kopia av handlingen deponeras i stadshuset i den kommun där den domstol som prövar målet är belägen och ett utdrag ur handlingen offentliggörs i det officiella kungörelseorganet. Domstolen får även förordna att utdraget ska offentliggöras i dagstidningarna med störst upplagor eller använda andra publiceringsmetoder (artikel 150 i civilprocesslagen).

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Delgivning genom överlämnande av handlingen till andra personer än adressaten: Om handlingen översänds till en medlem av adressatens familj eller till en person som är anställd i hans eller hennes hem eller genom att den översänds till portvakten eller en granne, sker delgivningen den dag då handlingen översänds till dessa personer även om adressaten senare får faktisk kännedom om den.

Delgivning av handlingen i kommunhuset enligt artikel 140 i civilprocesslagen: Vid delgivning genom deponering av handlingen i kommunhuset i den mening som avses i artikel 140 i civilprocesslagen har domstolarna ingripit för att ge en definitiv tolkning av bestämmelsen eftersom de formaliteter som krävs för giltig delgivning är många och inte nödvändigtvis fullföljs samma dag. Enligt relevant rättspraxis är delgivningsdagen för sökanden den dag då den sista formaliteten äger rum, dvs. den dag då det registrerade brevet med meddelandet om deponering i stadshuset skickas, medan det för adressaten är den dag när de tio dagar då delgivningen förvaras på postkontoret upphör eller den dag när kuvertet hämtas, om detta sker tidigare.

Delgivning med post: Datumet är det datum för överlämnande av handlingen som anges på mottagningsbeviset. Om handlingen inte hämtas ska delgivningsdagen vara den dag då de tio dagarna med förvaring på postkontoret löper ut. Om det senare fortfarande är osäkert anses delgivningen ha ägt rum den dag då postkontorets stämpel sattes på mottagningsbeviset för returnering till avsändaren.

Ett inte hämtat kuvert kommer att finnas tillgängligt för adressaten i sex månader så att han eller hon ändå kan få faktisk kännedom om dess innehåll.

Formell delgivning om man inte känner till adressatens bostadsadress, tillfälliga vistelseort eller verksamhets- och intressecentrum: Handlingen anses ha delgetts 20 dagar efter det att den deponerades eller lämnades till åklagarmyndigheten.

Delgivningsmetoder som domstolen förordnat

Det datum då tjänsten fullgörs beror på vilken metod som används för att utföra den.

Delgivning genom offentlig kungörelse

Delgivningen anses ha utförts när exekutionstjänstemannen, efter att ha uppfyllt de föreskrivna förfarandena, lämnar en kopia av beviset på delgivningen till kansliet vid den domstol vid vilken målet har anhängiggjorts och av de handlingar som visar vilka åtgärder parten har vidtagit på begäran av domstolen (offentliggörande i det officiella kungörelseorganet osv.).

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Enligt artikel 140 i civilprocesslagen ska exekutionstjänstemannen i adressatens frånvaro eller i avsaknad av personer som kan ta emot handlingen i adressatens ställe inge en kopia av handlingen till stadshuset i den kommun där den ska delges. Exekutionstjänstemannen lämnar ett meddelande om deposition i ett förseglat kuvert vid adressatens dörr och informerar honom eller henne genom rekommenderat brev med mottagningsbevis. Det rekommenderade brevet skickas till adressaten eller till andra personer som kan ta emot kuvertet från posttjänstemannen som, i deras frånvaro, deponerar det hos områdespostkontor och lämnar ett meddelande i adressatens brevlåda om att brevet måste hämtas inom de närmaste tio dagarna.

Om delgivning sker genom posttjänsten får posttjänstemannen i avsaknad av adressaten lämna ut det kuvert som innehåller den handling som ska delges till en av de personer som har rätt att ta emot delgivningen och därefter skicka ett rekommenderat brev till adressaten (*comunicazione di avvenuta consegna*, CAN).

Om postarbetaren inte kan hitta adressaten eller någon annan behörig person på den kända adressen skickar han eller hon ett meddelande om deposition (*comunicazione dell'avvenuto deposito*, CAD) av kopian av handlingen på det postkontor som ansvarar för området med rekommenderat brev till adressaten. CAD- och CAN-meddelandena är utöver delgivning och postarbetaren antecknar att de har skickats efter den ursprungliga bekräftelsen av mottagandet av kuvertet som innehåller den handling som ska delges. Meddelandena är avsedda att se till att adressaten har faktisk kännedom om handlingen och påverkar inte delgivningsdagen, som fortfarande är den dag då den tiodagarsperiod som handlingen ligger kvar på postkontoret löper ut eller den dag handlingen hämtas, om detta sker tidigare.

För att postarbetaren ska kunna utföra delgivningsstegen via post måste adressaten ha en lämplig låda för mottagande av korrespondens, med namnet.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Enligt artikel 138 i civilprocesslagen får **exekutionstjänstemannen** alltid **delge** adressaten kopian personligen i hemmet eller, om detta inte är möjligt, där han eller hon befinner sig i domkretsen där exekutionstjänstemannen är placerad. Om adressaten vägrar att ta emot kopian ska exekutionstjänstemannen registrera detta i **registret** och delgivningen anses ha skett genom personlig delgivning.

Vid överlämnande av en kopia av handlingen till en annan person än adressaten som kan ta emot handlingen i hans eller hennes frånvaro samt vid delgivning genom deponering av handlingen i kommunhuset eller genom delgivning av posten anses delgivningen under alla omständigheter ha fullgjorts när de formaliteter som fastställs i lag har fullgjorts, oberoende av adressatens senare vägran att ta emot handlingen.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar), överlämnar posttjänstemannen i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Posttjänstemannen delar ut det rekommenderade brevet till adressaten på den angivna adressen eller till en annan person som enligt reglerna om utdelning av rekommenderade brev har rätt att ta emot brevet: hushållsmedlemmar, sambor, medarbetare, portvakt.

Rekommenderade brev adresserade till organisationer, juridiska personer och föreningar delas ut till deras juridiska ombud eller till den ansvariga medlemmen av personalen. Rekommenderade brev adresserade till organisationer, juridiska personer och föreningar delas ut till deras juridiska ombud eller till den ansvariga medlemmen av personalen.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar äga rum om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen?

Om posttjänstemannen inte hittar någon kommer han eller hon att deponera dokumentet på det postkontor som ansvarar för området.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

I adressatens frånvaro lämnar posttjänstemannen en uppmaning i brevlådan att hämta handlingen.

Delgivning från utlandet är möjlig genom internationell rekommenderad post som, till skillnad från postförsändelser i Italien, inte har de egenskaper som gör det möjligt för postombudet eller adressaten att identifiera dess innehåll som delgivning av en handling från utlandet enligt artikel 18 i förordning (EU) 2020/1784, med början i den typ av kuvert som används och som är grönt för delgivning via post på nationell nivå och därmed gör det möjligt att identifiera innehållet. Kuvertet behandlas därför som vilket annat rekommenderat brev som helst som innehåller personlig eller kommersiell korrespondens.

Det internationella mottagningsbeviset har inte vissa kännetecken som finns i de mottagningsbesked som föreskrivs i nationell lagstiftning för att säkerställa ett korrekt överlämnande och rätten till försvar och som ger användbar information om statusen för den person som hämtar kuvertet, utöver namn och datum för eventuell deposition på postkontoret, för att kunna bedöma den korrekta perioden för kvarhållning. Kvarhållningsperioden är 30 dagar för ett internationellt rekommenderat brev men endast 10 dagar enligt nationell lagstiftning även om kuvertet står till mottagarens förfogande i sex månader, vilket garanterar en längre period för faktisk kännedom om handlingen.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Den person som utför delgivningen godkänner den kopia som delgetts och datum, sätt och plats för delgivningen på originalen för bedömning av korrekt delgivningsförfarande. Han eller hon ska också ange alla sökningar som görs, även i personliga register (artikel 148 i civilprocesslagen).

På kvittot på formell delgivning med postservice är det nödvändigt att ange vilken dag handlingen skickades och från vilket postkontor. Mottagningsbeviset måste returneras till avsändaren som bevis på att handlingen har delgetts.

När posttjänstemannen på mottagningsbeviset anger att adressaten är okänd eller har flyttat från den adress som anges på kuvertet har delgivningen inte utförts.

Exekutionstjänstemans protokoll är en offentlig handling och är, om det inte visar sig vara falskt, ett bevis på vad som hände i närvaro av exekutionstjänstemannen och vad som sades till honom eller henne. Protokollet utgör presumtiv bevisning på andra omständigheter som exekutionstjänstemannen inte personligen slog fast (exempelvis den omständigheten att den person som tog emot handlingen var en familjemedlem eller en person som är anställd för att utföra arbete i adressatens hem).

När det gäller gränsöverskridande anmälningar registreras resultatet av tjänsteverksamheterna i de former för anmälan eller icke-anmälan som fastställs i förordning (EU) 2020/1784.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen (t.ex. om handlingen delges med en tredje part)? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Delgivning är ogiltig när de formella krav som fastställts för att garantera principen om juridisk kunskap inte har uppfyllts eller när det råder grundläggande osäkerhet om den person som delgivningen gjordes till och vid vilken tidpunkt.

En ogiltig delgivning kan förklaras giltig om delgivningen trots allt uppnådde sitt syfte, till exempel om adressaten inställer sig inför domstol.

Osäkerhet om delgivningsdatum måste vara grundläggande och kan inte åtgärdas om en obligatorisk tidsfrist är beroende av det. Om olika datum anges på originalet och kopian har det datum som anges på adressatens kopia företräde för att garantera adressatens rätt till försvar.

Beroende på rättspraxis finns det ingen delgivning som kan anses utförd och därför ingenting som kan avhjälpas om handlingen över huvud taget inte har delgetts eller om den har delgetts på en plats eller till en person utan några som helst kopplingar till adressaten.

Ett annat skäl till ogiltighet som inte kan avhjälpas är en skillnad mellan originalet och kopian som hindrar adressaten från att inkomma med svaromål.

11 Om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av språket den är skriven på (artikel 12 i förordningen om delgivning av handlingar) och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarandet vid en kontroll kommer fram till att vägran inte var motiverad, finns det något särskilt rättsmedel för att överklaga detta beslut?

Om delgivningsmottagaren vägrar att ta emot handlingen på grund av det språk som används (artikel 12 i förordningen om delgivning) och domstolen anser att en sådan vägran är omotiverad, får de rättsmedel som i allmänhet föreskrivs i processrätten (civilprocesslagen) användas för att bestrida åtgärder som vidtagits i strid med rätten till försvar och rätten att bli hörd.

12 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket? Finns det någon skillnad mellan fall då handlingen ska delges enligt nationell rätt och fall då begäran om delgivning har sitt ursprung i en annan medlemsstat? Se även anmälan enligt artikel 15 i förordningen om delgivning av handlingar rörande delgivning av handlingar från en annan medlemsstat

I tvistemål ska den part som begär formell delgivning stå för kostnaderna, dvs. de avgifter som ska betalas till statskassan (*erario*) samt exekutionstjänstemannens rese- och utdelningskostnader om handlingarna delges utanför den ort där exekutionstjänstemannens kontor är beläget.

Ärendet regleras genom presidentdekret nr 115 av den 30 maj 2002 (konsoliderad lag om domstolskostnader (*Testo Unico delle spese di giustizia*)).

Vid en del rättsliga förfaranden, inklusive vid arbetstvister, socialförsäkringstvister, hemskillnads- och äktenskapsmål och mål där en person med otillräckliga tillgångar har beviljats rättshjälp från staten är parten befriad från skyldigheten att betala delgivningskostnaderna. Delgivningen bekostas i så fall av staten.

Delgivning som krävs enligt förordning (EU) 2020/1784 är befriad från alla kostnader.

■ Senaste uppdatering: 15/01/2025

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.